

Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie i Dom Spotkań z Historią prezentują:

Daniel Knorr "Awale Asleep"

performance 24 godziny na dobę, 29 maja -17 czerwca 2009, Pałac Kultury i Nauki

kurator: Sebastian Cichocki
współpraca: Tomasz Fudala

AWAKE ASLEEP

Najnowsza praca Daniela Knorra - rumuńskiego artysty konceptualnego – polega na symbolicznym zawłaszczeniu Pałacu Kultury i Nauki w Warszawie. Performance "Awake Asleep" opiera się na skoordynowaniu rytmu życia artysty (mieszkającego w Berlinie, stale podróżującego po różnych strefach czasowych) i iluminacji warszawskiego Pałacu. Kiedy Daniel Knorr kładzie się spać, wysyła sygnał ze swojego telefonu i światła na fasadzie Pałacu gasną. Kiedy budzi się, włącza z powrotem światło budynku. Za pomocą gigantycznej "lampki nocnej", w którą przekształca się PKiN, Knorr oznajmia mieszkańcom Warszawy: *zasypiam, obudziłem się.*

Wskazanie przez artystę na Pałac Kultury i Nauki jest oczywistym nawiązaniem do historii i recepcji najbardziej rozpoznawalnego, a jednocześnie zniechęconego powojennego budynku Warszawy, o którym Leopold Tyrmand pisał w swoim dzienniku w 1954 roku: *Jedni widzieli w nim ciężką, rosyjską pięść, położoną na mieście, inni łamali ręce nad jego antywarszawską skalą, marksiści jękali się z zachwyty, lud warszawski ochrzcił go z miejsca "Pekinem", co stanowi dowcipny skrót jego nazwy, a jednocześnie pogardliwą popularną nazwę wielkiej, przeludnionej przedwojennej kamienicy czynszowej, która stoi na rogu Złotej i Żelaznej.* Symbol radzieckiej dominacji w regionie, niechciany dar oraz źródło licznych plotek i legend, zostaje, co możliwe jest tylko za sprawą transformacji ustrojowej po 1989 roku „przejęty” przez jednego człowieka, a przez to w pewnym sensie "udomowiony".

Symboliczną kontrolę nad tym monstrualnym budynkiem udaje się przejąć przy pomocy stosunkowo prostego mechanizmu – artysta wysyła sms do pałacowego technika, który odbiera sygnał i przełącza dźwignię iluminacji. Jednak samo włączanie i zapalanie się Pałacu jest tylko powierzchownym przejawem zawłaszczenia go przez artystę. Dokona się ono w pełni dopiero w chwili, kiedy wzbudzi zaniepokojenie opinii publicznej, stanie się przedmiotem plotek, artykułów prasowych. Kiedy zaczną się o nim rozmawiać w autobusach, tramwajach i taksówkach.

Kim jest osoba, która kontroluje Pałac Kultury? Z jakiego miejsca artysta włącza i wyłącza światła na budynku? A przede wszystkim: czy robi to naprawdę? Widoczność performance "Awale Asleep" zależy będzie od takich zmiennych parametrów jak: strefa czasowa w której aktualnie przebywa artysta, jego potencjalna bezsenność czy warunki atmosferyczne.

"Awale Asleep" wpisuje się w tradycję post-konceptualną w sztuce, można wskazać w tym miejscu na takie historyczne referencje jak m.in. praca chorwackiego artysty Mladena Stilinovića "Artysta w pracy" (1978), przedstawiającej twórcę w łóżku pogrążonego w bezproduktywnej drzemce czy też roczny performance (1980-1981) Techchinga Hsieha, polegający na wyłączaniu budzika przez 12 miesięcy co godzinę, jak i klasyczny film Andy Warhola "Empire" (1964) - 8-godzinny statyczny obraz The Empire State Building, który to z kolei stał się podstawą do re-make autorstwa Igora Krenza zatytułowanego "Palace" (2006), z PKiN w roli głównej.

EX-PRIVATO

Realizacji "awale Asleep" w Warszawie towarzyszy wydanie kolejnego numeru "wędrownego" pisma EX-PRIVATO, będącego wynikiem współpracy między artystą Danielem Knorrem i szwajcarskim projektantem Ludovikiem Ballandem (autorem identyfikacji wizualnej Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie). Pismo zostało założone podczas ubiegłorocznej, siódmej edycji festiwalu sztuk wizualnych Manifesta w Południowym Tyrolu, jako miejsce debaty na temat "produkcji" przestrzeni publicznej. Ex-privato jest wkładką do rumuńskiego "Obserwatora Kulturalnego" oraz innych pism, w krajach gdzie realizowane są kolejne projekty Knorra. Polskie wydanie ex-privato przygotowali Tomasz Fudala i Sebastian Cichocki, we współpracy z Domem Spotkań z Historią i Gazetą Wyborczą.

DANIEL KNORR

Prace Daniele Knorra są często interwencjami w zastaną strukturę instytucjonalną (np. podczas ostatniej edycji Manifesta w Południowym Tyrolu, artysta nakłonił organizatorów do usunięcia wszystkich drzwi do przestrzeni galerijnych w Rovereto, przez co były dostępne dla widzów 24 godziny na dobę) bądź też funkcjonują poza obiegiem galerijnym - jako tekst, gazeta, ogłoszenie czy książka. Artystę interesuje kwestia materializacji sztuki, w odniesieniu do artystycznej tradycji konceptualnej, jak i polityki oraz ekonomii, zwłaszcza w kontekście transformacji krajów byłego Bloku Wschodniego. W 2005 roku Knorr reprezentował Rumunię na Biennale Sztuki w Wenecji, pozostawiając pusty pawilon, jedynie ze śladami po poprzednich wystawach. Podczas Biennale Sztuki w Berlinie wywiesił na gmachu Neue Nationalgalerie flagi półtajnych bractw studenckich, organizacji o zazwyczaj skrajnie prawicowych korzeniach. Prace Knorra zawsze odnoszą się do specyficznych parametrów historycznych i politycznych danego miejsca, tak jak w przypadku jego najnowszej realizacji "awake/asleep".

Daniel Knorr urodził się w 1968 roku w Bukareszcie, studiował na Akademii der Bildenden Künste w Monachium i Vermont College of Norwich w USA. Ostatnio wziął udział m.in. w 5. Berlin Biennale, "Sculpture Show" w MuHKA w Antwerpii, Manifesta 7 i U-TURN-Quadrennial w Kopenhadze. W grudniu 2008 roku otwarto, pierwszą z zaplanowanych na najbliższe lata, indywidualnych wystaw Knorra w Kunsthalle Fridericianum w Kassel zatytułowaną "Scherben bringen Glück" („Tłuczone szkło przynosi szczęście”). Knorr mieszka i pracuje w Berlinie.

Dodatkowych informacji udziela kurator projektu Sebastian Cichocki:
sebastian.cichocki@artmuseum.pl